

160 размъти? Не да го избистри съсъ кръвѣта? —

И силож се Младенъ да викне да попита,
а смутолевно езика му се сплита —
уста немеятъ, звукъ не се дели отъ звукъ...

Зловещъ и по зловещъ тамъ удря тежкий чукъ —
замахна — и въпросъ *взвнѣтъ на четни му чубари* преди Младенъ да свари

180. да каже, тежкий чукъ се сякаше стовари
върху му. Сепнато издигна той глава,

770 и *с*чува някакви несхванати слова,
и чува вратните отдолу някой чука —

170 и скочи: "Вика ли тамъ някой? Кой е тука?"
— "Азъ! Влаха. Отъ кога тукъ чукамъ! Отвори!! —

И не отворилъ оцъ: Върви гаси. Гори!
Отъ три страни гори. Отъ три страни душмани!! —

да каже тихомъ ужъ, а изведнъжъ стърлани
намръщения Влахъ: За тебе чакатъ тамъ! —

190. "Недей си дава зоръ. Кой и какво е, знамъ!
hoffe dich! in dem dunkeln *оставана вече*
das mond. wasser, in dem
Добре че си довелъ коне..." И двама съ Влаха

170 на бързите коне те татъкъ полетяха
презъ вече съмналии, но още съменъ градъ.

180 Би шесть отъ кумата на стария сахатъ,
когато те навънъ излязоха въ полето,
ультеи *къмъ* на югъ, и свиха отъ шосето
на ляво.